

2014. JÚLIUS-SZEPTEMBER

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 11. ÉVFOLYAM 7. SZÁM

Őszi gondolatok

Ősz van. A magyar Bibliában (Károli) nem fordul elő az ősz. A tavasz is csak kétszer (tavaszi eső, tavaszi zápor). A nyár tizenkétszer, a tél tízszer. A „nyár és tél” így együtt háromszor. Ezek közül a legfontosabb az Úr szívében létrejött döntés, a Nóéval kezdődött új világ hajnalán: „Míg a föld létszen, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek.” (1Móz 8,22)

A vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nappal és éjszaka. Ennek az ígéretnek van egy kozmikus „fejezete”, amire nem nagyon szoktunk figyelni. Pedig létkérdés. Az évszakok és a napszakok, a hideg és meleg váltakozó rendje fönmarad! Nagy kegyelem. Mint ahogy az is, hogy lesz vetés és lesz aratás.

A mezőgazdasági évet ősztől őszig számítjuk, legalábbis mi, itt a mérsékelt övi zónában. Más a helyzet a mediterrániumban, a trópusokon, vagy épp a sarkvidékeken.

2013-ban – Isten kegyelméből – földbe kerülhettek az őszi vetésű növények magvai. Közülük a legfontosabb a búza. (Érdemes lenne egyszer a búza „történetével” is foglalkozni, persze nem egy cikk terjedelmében.) 2014 nyarán megtörtént az aratás. Gazdag volt a termés, bár a szokatlanul sok eső rontotta a minőséget. Mindenesetre megtermett az ország kenyérszükséglete, sőt bőven a fölött is...

A Szőkepusztai Konferencián a Braun-Pékség jóvoltából az idén is

megszegtük az új kenyeret. Annyi volt, hogy mindenkinek jutott egy szelet. Nem maradt ugyan tizenkét kosárral, mint az ötezer megvendéglésekor, de mindenki kapott bőven. És persze jutott a halászléből, a mangalica pörköltből, a grillezett csirkéből, a pogácsából, és sorolhatnám. Áldás Isten kezéből, akinek hálát adunk, és köszönjük a közvetítőknek, akik évről-évre lelkesen dolgoznak, sűrögnek-forognak az üstök, meg a hatalmas, faszénnel „működő” grillsütő körül.

HÁLAÉNEK

*Víg dallal jövünk most eléd,
És zengjük hálánk énekét,
Nagy, mindenható Isten!
Mily kegyelmes gondoskodás:
Nem szűnik vetés, aratás,
S hoz munkánk termést bőven.*

*A földbe hintett jó magot
Megvédte hatalmas karod
Sok veszélytől és kártól;
Rászórtad hajnal harmatát,
Hűs zápor zúgó árját
Az egek tárházából.*

*Ó, ezért szívünk téged áld,
Mindenség fenntartó Urát,
Hogy annyi áldást nyertünk.
Nem tekintetted vétkeink,
Sőt gazdag kegyelmed szerint
Sok csodát tettél velünk.*

*Végtelen égi Szeretet,
Adj sáfárságra hű szívet,
Jótettre mindig hajlót,
Hogy míg e jókat elvesszük,
Az üdvöt is elnyerjük,
Mint tőled a legfőbb jót.*

Gerzsenyi Sándor

A ragyogóan szép, felújított imaház előtt a Szappanos és Bazsinka család

Az élet alkonyán

(A Prédikátor Tizenkettedik fejezetén alapján)

*A láthatáron alászáll a nap.
Az alkony szétterül. Ránk hull az éj.
Takarót terítnek a csillagok,
És hold ragyog... Már semmi szenvedély!*

*Tűnik a nap, hisz lemenőben van.
Az este egyre sötétebbre vált.
Az éj homálya lassan elborít.
Ám lelkünk most mégis előre lát.*

*A két erős fegyveres őriző
Reszketni kezd. Az őrség támolyog.
A sok szép őrlő lányka néma lesz,
Ha az idő kutyája felmorog.*

*Ajtó és ablak lassan, csöndesen
Becsukódik. Utána néma csend.
A vén malom zúgása elhalón
Hallatszik már alant. Vagy fent?*

*Kora hajnalban jön az ébredés,
Mert riadózik a kakas szava.
Valaki távol egy dalt énekel,
De alig hallható a dallama.*

*A madár is csupán ha éleket
Rikkant... Egyébként a csend bársonyos.
Akár lépcső, akár emelkedő:
Alattomos, leselkedő gonosz.*

*Hová tűnt már a szép tavasz! Mégis
A mandulafa virágba borul.
A fűrgő röptű sáska kínosan
Vonszolja magát, támaszra szorul.*

*Felhőként jönnek a bús bánatok:
Az ember örök honba érkezik?
Jajong, előre gyászolja magát,
Már nem érzi az élet ízeit.*

*A kimerítő robotok után
Az ezüstkötél az ó-kútba hull,
És jaj! Megreped az arany pohár,
A kerék is mélybe zuhan vadul.*

*Beteljesül a végzetes ige:
Embernek fia, porból vétettél,
Ismét porrá leszel! Lelked pedig
A teremtő Istenhez visszatér.*

*Gondolj tehát, halandó, Alkotódra,
Mielőtt mindez bekövetkezik,
Míg el nem jönnek a gonosz napok,
És a végidő is megérkezik!*

Gerzsényi Sándor

A reggeli eső elől (ami menetrend-szerűen elállt) a krumplit tisztító „brigád” az egyik ponyvás utánfutóra menekült, de abba nem hagyták volna a munkát „semmi pénzért”... A fenti kép róluk készült.

A nyár az aratás, a korai gyümölcs, zöldség áldásaival gazdagít. Az ősz elején megkezdődött a szüret, érik a késői gyümölcs, és lassan-lassan az úgynevezett „kapás növények” következnek, napraforgó, kukorica, cirok, stb. – bár ezeket régen nem kapálja senki, mint ahogy az aratás sem hagyományosan zajlik, csak a nosztalgikus aratóversenyeken kerül elő a kasza.

Örök isteni rend: évszakok, vetés és aratás, tél és nyár... A mi eszközeink változnak. Kapálás helyett vegyszerek, kasza helyett kombajn, legeltetés helyett belterjes állattenyésztés. Szakemberek szerint ha a birkaállomány újra elérné a régi, ideális számát, nem lenne parlagfű meg allergia, és sok-sok milliárdos egészségügyi kiadás; lenne viszont vegyszermentes hús. Ugyanez mondható el a növénytermesztésről. Miközben a kiváló minőségű magyar szóját külföldre visszük, Amerikából hozunk be – ha tudjuk, ha nem – génkezeltet.

Bizonytalanság, változás, rendkívül gyors változás jellemzi korunkat. Semmi állandóság. Alig van

nap, hogy újabb katonai konfliktusról, népirtásról, terrorakciókról ne szólnának a hírek, helyenként pedig valóságos háború dúl. Úgy tűnhet, hogy fejtellenül, kormányozhatatlanul rohan a világ a veszébe. Ennél azonban sokkal rosszabb a helyzet. Nagyon is átgondolt, tervezett ez a zűrzavar, és aki irányítja, az a Diabosz, Isten ősi ellensége, a Sátán.

A Bibliában (Károli) egyetlen olyan vers van, amelyben előfordul ez a szó, hogy változás, mégpedig kétszer. Ez így hangzik: „Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.” (Jak 1,17) A sok hamisítvány mellett létezik igazi, jó, tökéletes adomány, sőt ajándék. Ami jó, tökéletes, az a Világosságok Atyjától száll alá. Ma inkább úgy mondanánk, hogy a Fények Atyjától. Gyönyörű Istennév. Nála van, tőle származik az áldás, akinél nincs változás, sőt a változásnak árnyéka sem. Valami különös, stabilitás, állandóság.

Isten örök, változatlan és változhatatlan. Az Ő stabilitása, örökkévalósága áll szemben a mi ideig-óráig való változó, (öregedő, pusztuló), halandó lényünkkel és világunkkal. Ő ajándékoz nekünk onnan felülről, a fények birodalmából jó és tökéletes értékeket. Ilyenkor, hálaadó napok környékén hálát adunk Isten mulandó ajándékaiért, a kenyéréért, a vízért, a gyümölcsért, általában mindenét, ami földi létünk feltétele. Hálát kell azonban adunk mindezek előtt és felett az Ő „kimondhatatlan ajándékáért” a mi Urunk, Jézus Krisztustért, akit a Fények Atyja a Világ Világosságaként küldött közénk, aki a legjobb, legtökéletesebb, onnan felülről származó isteni ajándék, aki által túlélhetjük földi önmagunkat, és részesülhetünk a mennyi dicsőségben.

Dr. Almási Mihály
lelkipásztor

A SZERKESZTŐ ROVATA

Megújult a szőkepusztai imaház

Hosszas számolgotás után úgy döntöttünk, hogy az idei nyár folyamán rendbe tesszük a pusztai kápolnát. Miután az erdő eltűnt mellőle, még jobban kiütköztek a hibák. Omladozott a vakolat kívül-belül ...

Az imaházat 2007-ben építettük újjá. Az azóta eltelt évek, a mostoha körülmények, a teljes védtelenség következményei miatt feltétlenül szükségessé vált a felújítás. A kérdés csak az volt, hogy miből és mikor.

Tervünkről a Jó Pásztorban sem mertünk írni, mert reménytelennek tűnt a dolog ezen a nyáron. Azonban néhány nagylelkű testvér segítségével július elejére összejött a költségek nagyobbik fele. Úgy döntöttünk, hogy belevágunk, remélve, hogy lesznek még, akik adakoznak erre a célra. Jó szakemberekkel, hihetetlen gyorsan elkészült a munka: a teljes belső és külső felújítás, a falak újravakolása (szükség szerint), teljes festés kívül és belül, beleértve a faszerkezetet, ablakokat, ajtókat, padlót és a tornyokat is.

Úgy tűnik, hogy ezen felül sikerült megoldani egy nagy problémát, nevezetesen azt, hogy régi és állandó lakónk, a szigorúan védett, ritka bagoly család fészkelő és pihenőhelye megmaradjon, de megszabaduljunk attól a botrányos, rendkívüli gondot okozó helyzettől, hogy a különféle „rágcsáló maradványok” no, meg az étellel vele járó „melléktermékek” tömege fogadjon bennünket minden tavasszal. A templompadokról az összes kárpitot – merthogy tisztíthatatlanná tették kedves madaraink – le kellett szedni. Hosszas gondolkodás után egy merev műanyag hálóval kizártuk őket az imaházból, de szabadon hagytuk fészkelő helyüket a tornyokban, (ahol most is voltak fiókák) meg a kistermet. Szóval egy kicsit kisebb lakásba költöztettük a természetvédelmileg számon tartott madarakat, akiknek lakhelyét egyes turista térképek is feltüntetik. Jövőre az imaház környékének rendbe tételét tervezzük. Köszönjük az erre a célra érkezett adományokat.

Az ingatlanok (épületek, táborhely, erdő, imaház környéke) gondozása és fönntartása, a rezszi, a biztosítás és egyebek mellett a Jó Pásztor újság megjelentetése tetemes költséget jelent. Az őszi és téli hónapokban érkező adományok teszik lehetővé a tavaszi újraindulást. Azokat, akik értékelik és szívükön viselik a Jó Pásztor Alapítvány munkáját, továbbra is kérjük, hogy adományaikkal segítsék azt.

Dr. Almási Mihály

A Jó Pásztor színesben

Szeretettel ajánljunk kedves Olvasóinknak, hogy újságunkat – ha nem őrzik meg – adják tovább ismerőseiknek. Azt is, hogy nézzék meg a lapot az Interneten, hisz ott a képek színesben láthatók. Szeretnénk, ha minél többen olvasnák a Jó Pásztort, de nem tudunk annyi példányt nyomtatni, amennyire érdeklődés lenne, viszont az internetes elérhetőség mindenki számára adott, „nincs példányszám korlát”.

Elérhetőségünk változatlan: www.jopasztor.baptist.hu

Samu Ferenc

1944-2014

Július 14-én búcsúztunk Samu Ferenc korábbi libickozmai polgármestertől Pusztakovácsiban. A gyönyörűen gondozott, különleges fekvésű és növényzetű temető kertben szokatlanul nagy tömeg gyűlt össze. A római katolikus egyház gyakorlata szerint zajlott a szertartás.

A család megkért, hogy a sírnál beszéljek. Alapigém a 90. Zsoltár 12. verse volt: „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jusjunk!”

Samu Ferenc segítőkész, szolgálatkész ember volt. Libickozmai polgármestersége idején ismerkedtem meg vele. Komoly szerepe volt abban, hogy itt alakítottuk ki a gyermektábort, itt vásároltunk telkeket, erdőt és belevágtunk az imaház felújításába.

Isten vigasztaló kegyelmét kívánjuk az özvegynek és az egész családnak.

Dr. Almási Mihály

Ninive, 2014

Az irodalomban jártas olvasó, különösen ha a Bibliát is forgatja, de ha csak gyerekkorában tanult hittant, akkor is, Ninivét Jónás könyvéből ismeri. Ez a könyv a kispróféták tizenkét „kötetes” gyűjteményében az ötödik, és legkevésbé sem prófétai, sokkal inkább elbeszélő. Főhőse Jónás próféta, akinek Isten parancsára Ninivébe kellene indulnia, és ott „evangélizálni”, a pogány városla-

kókat megismertetni az egy igaz Istennel.

Jónás azonban úgy dönt, nem megy ő Ninivébe, inkább elbujdosik Isten elől is, csak hogy ez a pogány társaság nehogy megtérjen. Fölszáll tehát egy Tarsisba induló hajóra...

Babits Mihály szerint (ahogy Jónás könyve c. gigantikus versében fogalmaz) Jónás „rühellte a próféataságot”.

Az, hogy végre Babits remekműve érettségi tétel lett, nagy előrelépés a klasszikusok és a biblikusok, vagy épp a bibliás klasszikusok irányába. Jónás azonban alapvetően nem a próféataságot rühellte, hanem a niniveieket gyűlölte, és mindent megtett azért, hogy elpusztuljanak.

A bibliai Jónás könyvének legfontosabb üzenete éppen az, hogy Isten nemcsak a választott népet, a zsidókat szereti, hanem a pogányokat is, és itt épp egy zsidó prófétát szeretne fölhasználni arra, hogy megismertesse magát a niniveiekkal.

Jónás gyűlölete persze abszolút érthető emberileg. Ninivét a Biblia szerint Nimród alapította, Kús utóda, a „nagy vadász”, Babel, Ere és Akkád első uralkodója (vö. 1Móz 10,8-10, 1Krón 1,10). Nimród országaként Asszíriát nevezi meg például Mikeás 5,5 is. A zsidókat pedig ez az AsszírIA vitte fogságba Kr.e. 722-ben, aztán következett a babiloni fogság 587-től.

Jónás nem érti, hogy Isten miért akar esélyt adni Ninivének. A könyv célja: bemutatni Isten univerzális szeretetét a szűkkeblű nacionalizmussal szemben. Ez a gondolat természetesen az Újszövetségben teljesedik ki igazán Jézus Krisztusban, aki az egész

világért engesztelő áldozat (János 3,16), azonban még Péter apostolnak is kemény leckét kell vennie ahhoz, hogy megértse: minden népben kedves Istennek mindenki, aki Őt féli és igazságot cselekszik.

Ninivét, mint egykori remek világvárost „ad acta” tette a történelem. Az utóbbi hónapokban azonban újra hallunk róla. No, nem a föltárt romvárosról, amelynek kiásása az 1840-es évek óta tartotta izgalomban a régészeket, s amelyről tudjuk, hogy a mai Moszullal átellenben fekszik a Tigris partján. A föltárás folyamatos volt, és a leghíresebb régészek dolgoztak itt. 1843-ban a francia konzul Mohl Gyula orientalista tanácsait követve kezdte meg a munkát. Egy másik magyar Smith György 1873-76-ig vezette az ásást. Hihetetlenül gazdag anyag került elő, annak „köszönhetően”, hogy Kr.e. 606-ban a méd Cyaxares és a babiloni Nabopolassar fölégette a várost. A tető természetesen mindenütt beszakadt és a hatalmas égő gerendák rázuhantak a fantasztikus mozaikpadlókra. A téglafalaknak csak a felső sorai pusztultak el és a törmelék évezredekken át konzerválta az alsóbb szinteket, a szobrokat, kapudíszeket, a sokezes cseréptáblákból álló könyvtárat, stb. Ninive végleg elpusztult. Soha nem épült újjá. Megmaradt azonban a tartomány, amelyhez akkor is több nagyváros tartozott. Nos, ennek a vidéknek, közigazgatási egységnek ma is Ninive a neve, központja pedig a ninivei romokkal átellenben Moszul.

Mielőtt azonban a mai eseményekről szólnánk, ugorjunk vissza még kétezer évet. A hagyomány szerint – s bizony jól tesszük, ha a hagyományokat nem tekintjük minden esetben meséknek – Ninive kapott egy újabb esélyt, amikor Jézus tanítványa, Tamás erre a vidékre ment. Bizonyára nem a jónási rövid prédikációt

„Nem szeretem”-napok

(Nyugdíjasok szomorkás dala)

*Az orromon okuláré,
A számban szép protézis,
Fülemben piciny hangszóró,
Ám „süket” vagyok mégis.*

*A két kezem kissé remeg,
Lábam csoszog, nem halad.
A derekam alig hajlik,
Vagy ha mégis, úgy marad.*

*Leülök a Tévé elé,
S legott elbóbiskolok,
Éjjel pedig nyitott szemmel
Mérgelődöm, „számolok”.*

*Epés vagyok és rossz-májú,
A szívem kissé rideg.
Lassúbbodik a járásom,
A tudóm mégis piheg.*

*Egyre inkább megfontoltan
Lépegetek az úton.
Az akadályt elkerülöm,
Nem – mint régen – átugrom.*

*Kevéstől is kifáradok,
A pihenést óhajtom...
Nemsokára hazaérek,
S „bevisznek” majd az ajtón.*

Gerzsenyi Sándor

ismételte („még negyven nap és elpusztul Ninive”), hanem az örömhírt, az evangéliumot hirdette. Az észak-iraki és szíriai keresztények Tamás apostolig vezetnek vissza történetüket, aki először a pártusok között térített, majd Indiában. A dél-indiai keresztények a szíriai irányzatot követik a mai napig. Ennek két ága van, a káldeus ág, (keleti), és az antiochiai (nyugati).

És most néhány szalagcím 2014-ből: „A felkelők elfoglalták egész Ninive tartományt”. Előzőleg Falúdzsát, Ramádit, majd a tartomány fővárosát, a Ninive romjaival szemközt fölépült Moszult, az ország második legnagyobb városát. (MHO, 2014. június 10.) „Ninive kormányzója Bagdadot vádolja azért, hogy a tartomány a terroristák kezére került.” (MTI 2014. június 11.)

A terroristák iszlamista fanatikuskok, az „Iszlám Állam” vagy az újonnan kikiáltott kalifátus „polgárai”. Naponta érkeznek hírek a borzalmakról. Tömeges kivégzések, teljes települések kiirtása. Válogatott kínzások. Keresztre feszítés, lefejezés, élve eltemetés és sorolhatnám. Horrorisztikus videók keringnek a neten. Gyerekfejek póznákra tűzve minden pénteken Moszul egyik parkjában... Szaddam Husszeín idején Irakban másfél millió keresztény élt, ma kétszáz ezer. Ninivében minden keresztényt megölték, aki nem volt képes menekülni. A börtönbe vetett keresztény férfiakat kivégezték, hogy asszonyokat, lányokat vigyenek a helyükre, akiket 25-től 150 dollárért adnak-vesznek az iszlamisták maguk között, vagy épp eladják őket szex rabszolgának. A hívő terhes anyák

sem jelentenek kivételt. A kivágot magzatokat köldökzsinórnál fogva akasztják föl. Nem fojtatom... Ez ma Ninive, és nincs megállás.

A moszuli káld érsek szerint az ő szenvedésük az európai és nyugati kereszténység sorsának az előszele. Igaza lehet. Először Londonban, majd Németországban is megjelent az iszlám gárda. A mellényeiken ez a felirat: „Sária rendőrség”. Új tilalmak, új „törvény” nemcsak muszlimoknak.

A káld püspök arról beszél, hogy az európai liberális eszmék megbuktak. Az iszlám szerint nem egyenlők az emberek. Ők szent cselekedetnek tekintik például a keresztények gyilkolását. Ez is „hittérítés”, de nem hasonlít sem Jónás, sem Tamás „módszeréhez”. Ez is isten nevében zajlik, csak hogy ez az isten Allah, a próféta pedig Mohamed. Nem Jahve és Jónás, és nem is Jézus és Tamás. Manapság a nagy szünkretista összeborulásban lassan semmi nem számít, csak hát higgyünk valamiben, valakiben, mindegy hogy miben vagy kiben.

A legbiblikusabb köröket is eléri ez a furcsa, szinte már new-age-es összeborulás. (Lásd pl. Rick Warren muzulmánokkal kapcsolatos nyilatkozatait, és a muszlim főpapokkal való közös összejöveteleit.) Ez a vérengző, sátáni és per sze egyben antikrisztusi horda nem ismer sem istent, sem embert. A keresztények pedig világszerte hallgatnak, vagy értelmezhetetlen, harmatgyenge nyilatkozatokat tesznek.

Az Úr Jézus arról beszél, hogy amikor háborúkról és egyéb borzalmakról hallunk, ne keseredjünk el, „emeljük fel a fejünket”, és

legyünk tisztában azzal, hogy közel van a mi megváltásunk. A világ forrong egyre inkább, nem tudjuk, hogy mikor jön az Úr, de az biztos, hogy ma közelebb van hozzánk ez a nap, mint tegnap volt – más szavakkal: ma közelebb van hozzánk az üdvösség, mint mikor hívőkké lettünk. Vajon tudjuk-e, hogy „az Úr közel”, és merjük-e mondani: „Jövel Uram, Jézus!”

Imádkozzunk a gyászolókért, a megkínzottakért, és adjunk hálát azért, hogy még tart az Úr kegyelmének (jókedvének) esztendeje! Használjuk ki a „ma” lehetőségeit, halljuk meg a mi Urunk üzeneteit, és ne legyünk keményszívűek, hanem engedelmesek!

Dr. Almási Mihály

Tanít az Ősz

*Testvéreim! Nyarunk ellillant,
mint szélben száll a pára...
Jön, lépeget felénk az Ősz,
komoly, nagy számadásra.*

*Testvéreim! Dús ágainkról
lehull a lomb maholnap.
Marad gyümölcs a fánkon?
Vagy minden porrá porlad?*

*Testvéreim! Sok gyűjtött kincsünk
veszendő és molyette?
Az Ősz – ha kéri, nem lesz
igazgyöngy egy se benne?*

*Testvéreim! A hervadásnak
pecsétje ég szívéinkben...
Hogy állunk Ősz elébe?
Remegve – vagy derűsen?*

G.S.

**A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu**

Szókepuszta 2014

Az idén nyáron volt hét esztendeje annak, hogy megnyitottuk a korábban romokban heverő szókepusztai kápolnát. Az utolsó előtti percben kezdtük meg az újjáépítést, és mentettük meg a pusztai utolsó épületét, és tettük védett Zarándok-kápolnává. Úgy látszik, hogy a mindennek kitett, önmagukban álló épületek ennyi évet bírnak ki alapos felújítás nélkül, mondhatnánk, hogy 2014 a kápolna újjáépítésének hetedik évi jubileuma.

A hetes számnak fontos jelentése van a Bibliában, szimbolikusan is. A három Isten száma, a négy a világé, a kettő összege a hét, valami olyasmit jelent átvitt értelemben, hogy Isten és a világ elválaszthatatlan, Isten benne van a világban, Ura annak, teremtője és fenntartója.

Nem mertük remélni, hogy idén nyáron sort tudunk keríteni a felújításra, de az Úr kegyelméből sikerült.

Közben elkészült az imaház, szokás szerint elhelyeztük benne a gyülekezet és a település történetét bemutató tablót, és reméltük, hogy a délutáni szókepusztai találkozót itt tarthatjuk.

Július utolsó vasárnapjának kora reggelén, a konferencia napján gyakran csörgött a telefonom. A legkülönbözőbb helyekről hívtak indulás előtt, vagy épp útközben (pl. a fúvósok), hogy induljunk-e, menjünk-e tovább, vagy visszaforduljunk, hisz szakadt az eső mindenfelé. Szókepusztán napfelkeltétől sütött a nap. Mondtam, hogy nálunk szép idő van, biztosan amolyan nyári záporba keveredtetek, igyekeztek túljutni alatta...

Aztán nálunk is kezdett beborulni, úgy fél kilenc körül, majd – ahogy mondani szokták „leszakadt az ég”, mint az egyenlítő vidékén. Segítőink – élükön Horváth Gábor polgármesterrel – szakadó esőben állították a sátrakat. A korán érkezők autókba menekültek. Néhányan elakadtak. Mindenütt állt a víz. Reménytelennek tűnt minden. Aztán – egy jó óra múlva – elállt az eső, előbújt a nap, és a konferenciára érkezőket már napsütés fogadta.

A konferenciázók egy csoportja, főleg régi szókepusztaiak

Figyelmes hallgatók

Kezdődik a konferencia

Dr. Almási Mihály prédikál

Szappanos Tibor énekel

A dunaúvárosiak halászlé főzéséhez készülnek

Amikor a konferenciát szervezni kezdtük, úgy döntöttünk, hogy nem a hagyományos helyen tartjuk. Több okból. Egyrészt, mert magát az épületet – úgy tűnt – nem tudjuk rendbe tenni, másrészt mert féltünk a hőségtől, hisz az erdőt kivágták az imaház körül, harmadrészt a sok eső, meg a fát szállító kamionok súlya miatt az imaházhoz vezető földút személyautóval járhatatlanná vált. Kialakítottunk hát a faluban, a Jó Pásztor erdőben egy tisztást, akkorát, hogy elférjenek a konferenciázók, és kissé távolabb a tábori konyha. Mindez aszfaltúton megközelíthető.

A korán érkezőket különleges, finom reggeli várta. Szürke marha és bivaj-szalámi, májas, stb. (a képen Szomor Dezső és Szappanos Tibor)

A fúvósok kezdő szolgálata és imádsága után a konferenciázókat most is, mint mindig, a polgármester köszöntötte. Ezután számba vettük, hogy honnan is érkezünk. Legközelebről persze a libikozmaik, a

Szappanos Lajos és Kovács Dávid. Grillcsirke és saláta készül

fél falu. Aztán a környékbeliek, és vagy harminc településről, az ország minden részéből, legtávolabbról – ahogy mindenki hívja – *Beke lbi*, Kanadából. Ő egyike azoknak, aki áldozatosan támogatja a Jó Pásztor misszióját. A zenei szolgáltatásokat *Tóka Szabolcs*, *Szappanos Tibor* és *Nemeshegyi János* szervezte és vezette.

Több blokkban szólt meg az ige. A fő téma, mintha aktualitását veszítette volna, azonban – miután kisütött a nap – jó volt az árnyékokat adó hatalmas fák alá húzódni.

A konferenciali himnuszt tanuljuk, háttérben a szakácsok sátra.

Az új kenyerek megszegés előtt gyönyörű napsütésben

Az orgona, zongora, meg a technika sátor alá bújít, de amíg együtt voltunk, a hatalmas vihar után kiderült az ég... Az orgonánál Tóka Szabolcs orgonaművész, az éneket Szappanos Tibor operaezenes tanítja.

A kenyérszegés előtti percek

A szőkepusztaiak csoportképe (néhányan hiányoznak)

lapunk irodalmi szerkesztőjéről, aki eddig minden konferencián jelen volt és szolgált, most azonban súlyos szívmitéten esett át. (Örülünk, hogy már jól van, és most is közölhetjük írásait!)

A jelenlévő lelkipásztorok közül néhányan bizonyágot tettek Isten megőrző kegyelméről. A kenyér megszegésében és szétosztásában pedig *Braun Ervin* testvérnek minden lelkipásztor és a polgármester is segített. A kenyérsztás előtt közösen imádkoztuk: „... a mi mindennapi kenyérünket add meg nekünk ma...” és persze az Úrtól tanult imádság elejét és végét is, majd elénekeltek nemzeti imádságunkat, a Himnuszt. Külön élmény a kenyérsztás, amikor mindenki részesedik az immár idei új kenyérből, Isten valóságos és jelképes áldásából. A zárzó és imádság után fölszendült a „Feltámadt Hős” közös nagy kórusban, fúvósokkal és orgonával...

A pörköltet Molnár József és Artzt Sándor főzte

Jól jön egy kalap a vihar utáni szikrázó napsütésben

A kitűnő ebéd – ahogy a képek is mutatják – a sok beszélgetés, a szőkepusztaiak találkozója, a délutáni kirándulások (Somogyvár, Balaton, Mesztegyő, halastavak, stb.) igazán közösségformáló lehetőségek voltak.

A legkitartóbbak úgy öt óra körül érkeztek vissza, néhányan az imaháztól, ahova csak gyalog lehetett kimenni (vagy „csónakkal” lehetett volna). Az önkéntes segítők a székeket, padokat, sátrakat, rendezték. Hat órára minden a helyére került, és mindenki elment. Kettenhárman éppen zártjuk a Jó Pásztorotthont, amikor újra „leszakadt az ég”. Alig tudtunk az autógó eljutni...

Ingyen kegyelemből kaptuk a napsütést, délelőtt tisztól este hatig. Előtte is utána is, szakadt az eső...

Ezúton szeretnénk megköszönni az önzetlen segítséget mindenkinek, aki bármilyen módon hozzájárult az imaház felújításához és a konferencia megrendezéséhez. Isten gazdag áldása kísérje továbbiakban is életüket, szolgálatukat.

—am—

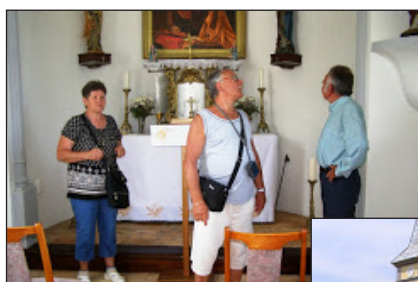
A fotókat készítette Jóó István és Samu Zoltán

Beke Ibolya és Braun Ervin beszélget az ebéd-szünet után. Mindketten hűségese támogatói a Jó Pásztor Alapítványnak

Az Úr oltalmazó, védő szeretete, valóságosan is körül-vett bennünket...

Egy perces néma felállással és imádsággal emlékez-tünk azokra, akik az elmúlt évben távoztak közülünk, többek között *Weisz Gyula* testvérré, és *Samu Ferenc* előző libickozmai polgármesterre, akinek özvegye most is itt volt, Zoltánnal együtt. Az ő idejében indult el a Jó Pásztor missziója Szőkepusztán. Megemlékeztünk a betegek között *Gerzsenyi Sándor* lelkipásztorról,

A délutáni séták egyike a gyönyörűen újjáépített római katolikus kápolnához vezetett.

Itt az ősz. Adjszámot, sáfár!

Az időt, mint ajándékba kapott „kategóriát” az ember kezdettől fogva próbálta érthetővé, megfoghatóvá tenni. Mint mindenre, erre is vonatkoztatta az isteni „uralkodj rajta!” parancsot. Ám hamarosan észrevette, hogy az idő egy olyan „virtuális” zsarnok, mely függetlenebb, erőszakosabb, semhogy az ember birtokba tudta volna venni.

Módszereket dolgoztunk ki arra vonatkozóan, hogy bánni tudjunk az idővel. Észrevettük például a „körforgás jelleget”. Négy részre osztható „etap”-okat észleltünk,

melyek állandóan ismétlődnek. – Már az első elemiben megtanultuk például, hogy „Tavasza, Nyár, Ősz, Tél”, s hogy míg a világ világ, ez így is marad. Évszakoknak neveztük el őket. A francia nyelv „season” (szezón) néven használja, és ez elterjedt szinte az egész világon. Az angol nyelv is átvette: „saison”-nak mondja (szízen). Idény a magyar megfelelője.

Akik ma a földön élünk, valamennyien /alázattal, vagy lázongó/ értelemmel elfogadjuk ezt a változtathatatlan törvényt: egy esztendő – négy évszak, azaz idény, szezón. Ezek az idény-szakaszok folyton ismétlődnek. Az első nagy „győzelmünk” ezen a téren az volt, hogy felfedeztük: az évente újra meg újra megérkező évszakokban nagyon sok a hasonlóság. Így aztán nem csak a múltat tudtuk – úgymond – „megfoghatóvá” tenni, hanem a jövőt is nagyjából ki lehetett számítani.

A személyazonosítás egyik módja, hogy rákérdezek: „hány éves vagy?” Vagyis hányszor négy „szezón” telt el már az életedben eddig? Az idő illetően való beosztása egyúttal össze is köt bennünket egymással. – Emlékszel? Öt-tíz-ötven évvel ezelőtt tavasszal ugyan-ennyiszert esett az eső, méghozzá igen bőségesen, mint most is, Medárd-nap környékén. A kaszások hatvan évvel ezelőtt is épp június végén (Péter-Pál napja körül) kezdtek hozzá a gabona aratásához.

És így tovább. – Hogy rátérjek a lényegre: saját életünkre is rávetítettük (szimbolikusan) ezt a törvényszerű forgást. E szerint a gyermek- és ifjúkor az élet tavasza. A felnőttkor robotos része (foglalkozás, hivatás, a munka dandárja) – ez lett az élet nyara. A tempó lelassulása, az átállás aktív-ról lecsön-desedett „szezónok”-ra, évszakokra, el egészen a nyugdíjaztatásig,

majd a tétlennek tűnő öregkorig – ez az ősz.

Végül a tél – a kihűlt tetem átadása a hideg földnek. A befejezés, a gyász, az emlékezés, a célbaérés, vagy behullás a „semmibe”. Ki hogy gondolja.

A lelki-szellemi életnek is van tavasza. Újjászületéssel kezdődik, majd a hitbeli növekedéssel folytatódik. A palánta termést hozó sorba kezd érkezni. A fej megtelik értelemmel, ismeretekkel, tudománnyal. Gyűlik a tapasztalat, hiszen a szezónok ismétlődnek. Kialakul a céltudatos korszak: ideológiai állásfoglalásra való képesség, terv a családalapításra, állandó lakóhely megválasztására. A palánta gyökeret ereszt, a csemete gyümölcsstermesre készül. Élet tavasza, virágzás, illatozás, állandó mozgás, fékezhetlenség. Jöhetne már a nyár! – És jön is.

A nyár: az újjá született ember gyümölcsöző életet kezd élni. – „András, Simon Péter testvére, mihelyt találkozott testvérel, Simonnal, ezt mondta neki: megtaláltuk a Messiást!” – Lelkiekben Péter lett András tanítvány első zsenéje. – Függetlenül az elnevezett hónapoktól, a nyár a mi megváltott életünkben a szolgálat ideje a Szentlélek által. Fogadd be Krisztust a szívedbe, és add tovább örömet másoknak! (Evangéli-záció).

Ki-ki gondoljon saját életére! Mit tettél megtérése óta az Úrért és az Ő ügyéért? – Nálam ez úgy történt, hogy – egy „fentről” jövő hívás alapján – vállaltam a teológiai tanulmányi éveket, majd pedig besoroltam a szolgálatba. Azt tapasztaltam, hogy engem a drága mennyei Édesanya a tanító-pásztorolói szolgálatra tett alkalmassá. Igehirdetés, gyülekezet-szervezés, intenzív mozgalmi élet (a fiatalok között), mind a helyi, mind pedig

Egy hulló levél prédikációja

*Ma délután, a téren átmenőben,
Őlembé hullt egy bús platánlevél.
Szívembe hullt, mint csöndesen szitáló
Őszi eső: egy prédikáció.*

*Platánlevél! Hulló aranylapocska!
Te elvégezted küldetésedet.
De én? – Ha most lehullanék az Ág-ról,
Mi lenne akkor? – Jaj, ne még! Ne még!*

*Platánlevél! Bús búcsút integetve
Libegsz alá. Fáj, mégis néma vagy...
Mindennap búcsúzom. S kiáltoz bennem
A fájdalom, hogy menni, menni kell!*

*Platánlevél! Lehullsz, s elomló tested
Vetett ágyából új tavasz virul.
Belőlem sarjad virradó tavasznak
Virága? – Halni sajnálom magam...*

*Platánlevél! Lehulltál, most először
És utoljára. Én pedig, szegény,
Hányszor elhagyom hűtelen az Ág-at,
Az Örök Erőt, aki éltet ad!*

*Platánlevél! Taníts meg engem élni,
S ha hüen életem, úgy halni taníts.
Egyszer, ha távoznom kell, hadd lehetne
Az elmenésem prédikáció!*

G.S.

az országos közösségben. Elsősorban a „tavasz” nemzedék között „nyüzsögtem”, de lassan a családlátogatást, a lelkigondozást is megkedveltem. Számptalan élménnyel gazdagodtam, s hiszem, hogy gazdagíthattam is.

A Szentlélek külön ajándéka volt számomra az író-szolgalat. Versek, hitbuzgalmi szép-prózát írtam, írok a mai napig – az Ő kegyelmes segítségére által.

Most azonban már itt van az ősz! – Hónapok óta rázza hívő életfám megtépázott ágait a betegség borzongató vihara. Milyen hálás lehetek, hogy mielőtt „berobbant” volna az a tornádó-szerű viharos korszak, megkaptam drága mennyei Atyámtól a kitüntető lehetőséget, hogy az őszi „gyümölcsözésem” ideje nem maradt ki az életemből. Nyugdíjasként mint „mobil pásztor”, hálás szívvel dicsőítettem a „Küldő”-met, hogy bár nem teljes idejűként, de havonta szolgálhattam (úrvacsora) egy közeli kisebb gyülekezetben. Korábban három helyen hasonló megtisztelő megbízatást teljesíthettem, nagy lelkesedéssel és őszinte örömmel (ügyintéző lelkipásztor).

A Kegyelem felmagasztalása másrészt azért lett természetes kötelességem, mivel ebben az „őszi” betakarításos korszakomban megjelenhetett még egy verses kötetem (Fölfelé a hegyoldal). Azt mondtam akkor, hogy ez az utolsó kötetem. Egy mindig ellenkezni szerető barátom közbevágott: Ne úgy mondd, hogy utolsó, hanem úgy, hogy a legutóbbi kötetem. (Köszönöm).

Én azonban már éreztem, s ma egyre inkább érzem és tapasztalom, hogy elérkezett az ősz. Keresem a „rég” életében jelenlévő és máig megmaradt társakat: Nyújtsátok felém kezeteiket, lelki támogatókra van szükségem, hogy el ne csüggedjek, hogy le ne guruljak a reménytelenség meredek lejtőjén.

Egyik legkedvesebb igémmé vált a Huszonharmadik Zsoltár egy mondata: „Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek!” . Ezt kell éjjelente is mondogatnom, holott nem a sötétségtől félek, hanem a sötétség urától. Hittel kiáltom ilyenkor: Jézus Krisztus! Megváltóm és üdvözítőm! Meghaltál értem, megbocsátottad „minden” bűnöm. Segíts békében elrejtőznöm irgalmasságod és szereteted minden befedő áldott köntösébe!

Ha még adsz egy kis időt, ha még kapok hozzá erőt is, Uram, szolgálni akarok és foglak ebben a nehéz „szezón”-ban is, őszöm borongós, esős időszakában.

Van egy régi római mondás: „Dum spiro, spero”. – „Amíg élek, remélek!” – Szebeni Olivér barátom ezt így idézte: „Dum respiro, spero”. Úgy értelmezhető ez a változat, hogy amíg ájulásomból fel tudnak éleszteni, és visszanyerem levegőmet, lecsendesedem, megint kezdek élni, addig még nincs veszve semmi. De ha nem sikerül engem respirálni, ha nincs több oxigénes belélegzés, akkor viszont – még inkább mondhatom, hittel, bizonyossággal: „Már jó minden, most jó minden, megtaláltam azt, aki mindent jóvá tett!” (Evangéliumi karénekek 168.)

Ősz van! A termény legnagyobb részét behordtuk a csűrbe. Most már főként a „ház körül” akadnak tennivalók... És a kapcsolatok! Végre tudok örülni a számítógépnek is, mert ha egy-egy hittestvérnek, barátnak írok néhány sort „erről-arról”, elküldhetem a gépen, és percekben belül ő is olvashatja, minek örülök, mitől félek, mennyire vagyok hálás, milyen szeretettel imádkozom őértük és sokakért. Főleg baptista egyházamért, az egész közösségért, de fokozott figyelemmel most azért a hat körzetért, ahol lelkipásztori pályám során „elégett az életem a szolgalat oltárán”.

„Ezért tehát mi is, akiket a bizonyosságtevőknek akkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezedő terhet, és a bennünket megkörnyező bünt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázattal nem törődve – vállalta a keresztet, és az Isten trónjának a jobbára ült. Gondoljatok rá, aki ilyen ellene irányuló támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjete.” (Zsid 12,1-3.)

A dicsőség Ura pedig alig látható módon egy parányi biccentéssel jelzi, hogy „igen, ők az enyéim. Legyen úgy, amint drága Atyám és a Lélek akarják!”

Ősz van! Sárguló fénnel süt rám a lemenő nap. Szívem kútjából efféle áttetsző folyadék-mondatok jönnek felszínre. Tudom, hogy végül „elszakad az ezüstkötél, összetörik az arany pohár”. „A korszok /is/ eltörik a forrásnál”. – Lelkünk pedig visszatér Istenhez, aki adta: a tavaszt, izgalmas és gyönyörű ifjú koromat. A nyarat, a hivatást, melynek jegyében gazdagon méltatott ajándékaira. És az ősz, mely immár cibálja lombjaimat, láthatóvá teszi ágaimat, fatörzsemet, így aztán olyanná leszek mások szemében is, mint amilyen vagyok. És a tél! Gondolatban már bemenekülök a szélvédett „iglu”-ba. Ott vannak mind, akik már előre mentek. Nincs hideg, hiszen a szellemvilágban nincs hideg, csak fény és pompa és tündöklő ragyogás. Ott nem lesz már idő, nem lesznek évszakok sem. Csak hálás dicsőítés, hódolat, felmagasztaltatás, örök boldogság.

Őszülő, megöszült, „őszi korban” éledgelő testvéreim, barátaim! Haladjunk keresztül a „nagy nyomorúság” büntető-tisztító viharain, tornádóin. Vár ránk az Üdvözítő és vár ránk a győzelmi koszorú.

Gerzsenyi Sándor

Csend-Zene

Amikor azt mondom Csend-Zene, nem tudok kibújni énekes mivoltomból, ugyanis zenei tanulmányaim lelegején, tanárim igyekeztek leszögezni: egy darabon belül a szünet (csend) a legszebb zene, és azóta is a karmesterek igen nagy hangsúlyt fektetnek erre a csend-zenére.

Nyarálaskor a legtöbb ember arra vágyik a legjobban, hogy kiszakadjon a zajos, sürgő-forgó, stresszes hétköznapokból és megtapasztalja a nyugalom, gondtalanság néhány napig tartó csendjét.

Létezik Somogyban ennek a csendnek és békességnek egy picinyke, zsákfalunyi szigete: Libickozma, ahol megtapasztalható Isten csodálatos zenéje, amit a természet hangjai alkotnak.

Nem valamiféle útikönyv leírás készül itt, festői és nem létező költői vénámat ráerőltetve a kedves olvasóra, hanem élménybeszámoló, ugyanis *Almás Mihály* és kedves felesége, Marika néni meghívásából egy hetet tölthettünk családommal a Jó Pásztor Alapítvány gyermeküdülőjében. Az külön áldás, hogy *Bazsinka Jócó* testvéremék is csatlakoztak hozzánk az utolsó két napban.

Áldás, mert rohanó zsúfolt hétköznapjainkba alig fér bele, hogy baráti és a közös szolgálat kapcsán kialakult beszélgetéseinket megejtjük, nemhogy befejezzük.

Nemigen találtunk volna erre alkalmasabb helyszínt, ahol hajnalig tartó beszélgetéseinkhez kitűnő „háttérzajként” szolgált Libickozma csendje, arról nem is beszélve, hogy városi környezetben, aligha találtunk volna az éjszaka leple alatt a falu egyetlen utcáján átvonuló szarvascsordával.

A falu nyugalma alig zavarja bármi is, zsákfalu lévén átmenő forgalom nincs, ide csak az jön, akinek itt van dolga, itt lakik. Naponta 5-10 autó, a forgalmasabb napokon egy

menetrendszerinti buszjárat is megfordul néhányszor, évente egy-egy hétig a Jó Pásztor Alapítvány üdülője zajos gyerekhangoktól és évente egyszer, július utolsó vasárnapján pedig a Szőkepusztai Konferenciára érkezőktől.

Az idei konferencia központi gondolatát (A nap hevétől árnyat ad) Isten olyan komolyan vette, hogy a konferencia helyszínét – ami idén kivételesen nem a szőkepusztai imaháznál volt, hanem az alapítvány libickozmai erdei tisztásán – kiadós esővel frissítette fel. Így a konferencia üde, valóban az újra kisütő nap hevétől árnyat adó fák oltalmában kezdődhetett el.

A múlt század első felében a Szőkepusztán élő közel száz családból a baptisták virágzó gyülekezetet alapítottak. Ma már csak a felújított imaház és egyetlen állandó lakója, a bagoly emlékeztet bennünket az egykor népes gyülekezetre. Baptista történelmünk, indentitásunk picinyke szelete az erdő közepén csendben zenéli Isten dicsőségét, a bejáratánál lévő emléktábla pedig kéri az arra járó, hogy ebben a csendben mondjon egy imát szereteiért, önmagáért és nemzetéért.

A konferenciára egykori szőkepusztaiakon és leszármazottaikon kívül az ország számos gyülekezetéből érkeztek idén is testvérek, *Tóka Szabolcs* és *Nemeshegyi János* testvéreimmel pedig vezethettem a konferencia résztvevőit az éneklésben. Jó volt Istenünk alkotta természet-templomban elcsendesedni, magasztalni Őt, bizonyágtevéseket hallgatni és az aratás áldásaként megszegni az első kenyeret.

A konferencián kisfiúnk, Bálint is kapott egy kis ízelítőt a vadregényes táj hangulatából, így augusztusban komoly elvárásokkal és listával érkezünk Libickozmára: ami csak mozog és él Somogy erdeiben, azokkal nekünk mind találkozni kell: szarvas, őz, róka, bagoly, vércse, réti sas és mind közül a legfontosabb: a keresztes vipera, mert hogy ő a

Magyarországon élő állatok közül számára a legtitokzatosabb és egzotikusabb. Még itthon igyekeztünk leszögezni, hogy ezt a komoly listát lehet, hogy csak foghíjasan fogjuk tudni teljesíteni, azért a természet lágy ölén mégsem olyan, mint az állatkertben. Ki kell várni, meg kell keresni az állatokat, és ha elég türelmesek és óvatosak vagyunk, akkor talán megadatik, hogy láthatjuk őket.

Mondanom sem kell, hogy Libickozma nem okozott csalódást ebben a tekintetben sem, csak az a keresztes vipera... hát az csak nem akart megmutatkozni egész héten, pedig nekem elhihetik, a létező összes kő alá benéztünk, különösen azokat vizslattuk, amik kitűnő napozóhelynek látszottak. Végül, ahogy a mesében is lenni szokott, utolsó nap, amikor Jocóékkal éppen a szőkepusztai imaház felé sétáltunk az erdőben, előttünk az úton igyekezett rejtekhelyére egy gyönyörű példány, útját álltuk, hogy kicsit megcsodáljuk és örülhessünk ennek a különös (a Bibliában nem túl előkelő helyen szereplő) teremtménynek. Teljes volt a lista, teljes volt a boldogság nekünk, szülőknél is, mert hát valahogy úgy van az, hogy ami gyermekünk listáján van, legtöbbször pont az szerepel a miénken is, és aminek ő a legjobban örül, annak örülünk mi is.

A környéken barangolva nemcsak egyházi múltunk vonatkozásában találtunk fontos emlékhelyeket, hanem ráleltünk a szomszédos Somogyfajszon egy Árpád kori emlékműre és egy őskohóra, ami büszkén hirdeti, hogy bizony ezek a települések már több mint 1000 éve lakottak és nemzetünk történelmének fontos helyszínei. Bálintkával boldogan jártuk be Somogyvár híres apátságát és várát, ami kitűnő lehetőség volt arra, hogy anyával elmeséljük neki, miként foglalta el annak idején Szent István király Koppány vezér földvárát, hogyan szentelte azt a helyet Istennek.

Ennek a templomnak a helyén később Szent László bencés szerzetesek számára építtetett apátságot, s ő maga végső nyughelyéül is ezt a helyet választotta, ahonnan később – és itt jön az igazi csavar – apa szülővárosába, Nagyváradra kerültek földi maradványai.

Ezen a békés helyen azért kaland is jutott, előfordul ugyanis, hogy az ember akkor is imádkozik végül, amikor egyébként nem tervezte. Az történt, hogy egyik nap a Mesztegyőről induló tanösvényt terveztük meglátogatni, és a térkép szerint kétféle útvonalon lehetett oda eljutni: egy kis kerülővel, hagyományos aszfaltúton, vagy egy – sokkal izgalmasabbnak tűnő – földúton, az erdőn keresztül. Persze, hogy a földutat választottuk, akkor már több napja épp egy szem eső sem esett, ezért azt gondoltam, nem lesz gond, szépen lassan átjutunk. Neki is vágunk, és az elején valóban úgy tűnt, hogy ez sima út lesz, de ahogy egyre beljebb kerültünk az erdőbe, úgy sűrűsödtek a pocsolyák, gödrök, mélyedések. Mondhatnánk bölcsen, hogy járt utat a járatlanért... de valójában az út igencsak használt volt, csak a járművünk nem volt megfelelő hozzá. Valahogy minden egyes vízzel telt mélyedésnél úgy voltam vele, hogy csak ezen legyünk túl, és akkor már biztos jobb lesz, de nem-hogy jobb lett volna, egyre sűrűbben követték egymást a kétes mélységű és sárral teli pocsolyák, míg végül úgy döntöttem, hogy az első adandó helyen visszafordulok. Tanulságos volt, és hála Istennek – pedig nem terveztem aznap feladatot adni számára – megúsztuk. Mesztegyőre is eljutottunk a másik úton, csak az autót kellett este kimosni a sárból. A kaland után rögtön az jutott eszembe, hogy az életben is sokszor így vagyunk: elindulunk egy úton, amin később kiderül, hogy nem tudunk eljutni célunkhoz és kénytelenek vagyunk visszafordulni.

Nem szégyen ilyenkor Isten előtt megalázkodni és beismerni, hogy azért kerültem bajba, mert a saját értelmemre támaszkodtam.

Sovány vigasz, hogy miután megosztottam Almási testvérrrel ezt az élményt, elmondta, hogy már ő is járt azon az úton, és csak nagy nehézségek árán jutott túl rajta és vissza már ő sem ott ment.

Istentől Libickozmán pont azt kaptuk, amire szükségünk volt egy jó nyaraláshoz. Pihentető csendet, békességet, a természet szépségét, kedves embereket, jó beszélgetéseket. Vajon szükségünk lett volna még másra vagy többre? Biztosan állítom, hogy nem. Hála legyen érte

Istennek és természetesen az Almási házaspárnak.

Olyan jó úgy zárni a nyarat, hogy el tudjuk mondani: feltöltekezve várjuk a dolgos hónapokat, mert hát jó pihenni, de nagyon jó arra gondolni, amikor az ember visszatér a pihenésből, hogy Isten kegyelméből van munkánk és izgalmas, új feladatok várnak, amihez erőt, bölcsességet és vezetést Tőle kapunk.

Amikor elcsendesedünk Isten előtt, akkor meghallhatjuk belső fülünkkel az Ő csodálatos zenéjét, s ha engedjük kibontakozni, a dolgos zajos hétköznapiakban is sikerül pihenni és felüdülni.

Szappanos Tibor

Olvasóink írják

Szomorú szívvel olvastam, hogy a szőkepusztai imaház körül kivágták az erdőt a tulajdonosok. Több kedves testvérem van, akik onnan származnak, illetve már az Úrnál vannak. Egy konferencián én is részt vettem és sok áldást nyertem. Hála az Úrnak, hogy kirendelte az új helyet és megrendezésre került a konferencia. Adjon az Úr a testvéreknek sok lelki és testi erőt, és áldást szolgálataikra.

Jó lenne, ha az Isaac Watts-ról szóló írás eljutna sok mai énekíróhoz. Manapság több helyen mellőzik a szép lelki énekeket... Köszönet Tóka Szabolcs testvérnek is az új énekekért!

(Iné KI – Pécel)

*

Hálás vagyok az előző lapszámért, amelyben gazdag beszámolót olvashattunk a misszióról, valamint értékes üzenetet pünkösdről, a Szentlélek szerepéről az életünkben. Öröm találkozni az újabb rejtvényekkel, hisz ezek csak hasznunkra válnak a bibliaismeretben! Köszönjük!

(Kné AÉ – Békés)

*

Mindig örömmel olvasom lapjukat. Szeretem Gerzsenyi Sándor testvér írásait és verseit. Nagyon életszerűek, és a versek, mintha lelkemből szólnának. A sok írást, történeteket olvasva az életem nehéz helyzetéből kikapcsolódást, bátorítást és békességet ad. ... Kérem a testvérek imatámogatását.

(EIné – Érd)

*

Nincsen arra szó, kifejezés, ami alkalmas volna arra, hogy mit jelent nekem a „Jó Pásztor” lap. Valóban jó pásztort, aki terelget a Biblia sorai közt, és ha valamit nem találok, akkor addig nem hagy nyugodni, amíg újra és újra elő nem veszem a Bibliámat, és keresek-keresek, és közben sokat tanulok. Köszönjük a rejtvényeket!

(GGyné – Kétegyháza)

„Elveszett, de megtaláltatott”

A jól ismert idézet a tékozló fiu hazatérésekor hangzik el az atya ajkáról. Az alábbi történet, ha nem is egy hasonló horderejű példázat, de tanulságai mindenképpen vannak.

Bizonyára a legtöbb hívő és nem hívő ember mondhat el magáról (főleg az évtizedek múlásával) több-kevesebb történetet, ami emberi gyarlóságainkról, feledékenységünkről, kapkodásainkról

szól; mindezek miatt vált számomra különösen emlékezetessé az idei Szőkepusztai Konferencia.

Az esőre álló, de végül is napsütésbe hajló vasárnap délelőtti istentisztelet végén, ahogy összeszedtem a hangszert, a tartozékokat és a kottákat, a finom ebédet és néhány kedves testvéri beszélgetést követően el is indultam hazafelé, helyesebben egy délután négy óra-kor Székesfehérvár közeli templomi szolgálatra. Már Fonyód felé tartottam, amikor észrevettem, hogy az autóstáskám (igazolványokkal, pénztárcával, stb.) bizony ott maradt a hangtechnikai sátorban. Idő arra már nem volt, hogy visszaforduljak érte, csak abban bízhattam, hogy a résztvevők közül valaki utánam elhozza még aznap, és természetesen „megúszok” egy esetleges igazoltatást is.

Nos, kb. félóra alatt 10-12 telefonhívást követően a táská meglett, még aznap este át is vehettem a hittestvéreimtől Székesfehérváron. (Köszönet mindenkinek, aki ebben segített!) Leesett egy nagy kő a szívemről, az okmány- és bankkártya pótlás költséges tortúrája is szertefoszlott, és hálás voltam hittestvé-

reim segítségével. Eszembe sem jutott „leltárt” csinálni aznap este...

Másnap délelőtt hosszú útra indultam – Békéscsabára hangversenyre, Nagyvársányba zenei tanfolyamra –, előtte megnéztem a pénztárcámat. A bankkártyák és az aprópénz megvolt, de egy külön borítékban lévő, házfelújításra félretett komolyabb összeget sehol nem találtam...

Végignéztem az összes rekeszt, boríték sehol. Olyan valószínűtlen volt az egész... Minden igazolvány, bankkártya, számla, nyugta megvolt, az apró is – ezt a pénzt – mi jut más az ember eszébe? – tuti hogy „lenyúlták”... Természetesen a gyülekezetekből már régóta jól ismert testvérek, munkatársak a „gyanú árnyékából” is kizárva... De akkor ki volt a tettes? Olyan környékbeli idegen, aki csak úgy odavetődött? Miért engedte meg ezt Isten?

Gyötrődő – idegeskedő időszak következett ezután, még családomnak sem mertem megmondani...

Három hét elteltével alapos táská- és iratkarbantartás történt, a naptár, a pénztárca, nyugták és

HÁLA A GYÜLEKEZETÉRT

*Nagy hálát mondunk, Isten,
a gyülekezetért,
A Jézus Krisztus által
Nyert örökéletért!
Itt megnyugszunk tebenned,
És örvendez a szív;
A vigasztaló Lélek
Szent szolgálatra hív.*

*Megköszönjük tenéked,
Hogy sok jó társunk van;
E hajlék drága otthon –
Itt élünk boldogan.
Szent véren váltott testvér
Az ifjú és a vén,
És legfőbb mérték köztünk
A szeretet-törvény.*

*Tarts minket szent egységben,
Meváltónk, hű Urunk,
Hogy a világ is lássa:
Tehozzád tartozunk!
Egy hit és egy keresztség,
Egy Úr, a nagy Király,
És egy égi örökség,
Hol örök béke vár!*

Gerzsényi Sándor

Meghívó

Szept. 20-án, Szombaton 18 órakor
Nádasdladányban a kastélyban
a „Nyitott templomok éjszakája” c.
országos kulturális program részeként kerül sor
Dr. Hernádi Mária orvos – énekművész
és

Tóka Szabolcs orgonaművész
bibliai tárgyú hangversenyére,
melyre minden érdeklődőt szeretettel várunk.

számlák rendezése, az autóstáska tartalmának teljes vizsgálata.

Nem tudom, melyik rekeszből került elő az a bizonyos – már „eltűnésekor” is elrongyolódott boríték, benne hiánytalanul a félretett összeggel...

Kedves Olvasó! Mennyi kacatot, lim-lomot tárolunk táskánkban, autónkban, otthonainkban, számítógépeinken, önmagunkban... S nem vesszük észre az értéket, a ránk bízott drága kincseket, sem egymásban, sem magunkban... Kacatok állják útját annak, hogy a talentumok hasznosuljanak, forogjanak, ki tudja, melyik rekeszben lapul az a bizonyos érték, mely értékteremtésre rendeltetett...

S kapkodásainkban olykor hajlamosak vagyunk gyanúsítgatásokra, alaptalan feltételezésekre, persze elfecsérelve a drága időt is...

Pedig történnek örvendetes gyógyulások, hazatérések, örömkönnyek és örömkoncertek...

Tóka Szabolcs

Dietrich Bonhoeffer:

Hála mindenért

Adjatok hálát!

Ne csak a boldogságért,
azért is, ami rejtélyes és
nehéz életetekben:

betegségért és szenvedésért,

Krisztusért viselt üldöztetésért!

Mindenért hálát adjatok!

Ma azért, amit máig kaptatok.

Egymásért!

S hogy Isten igéje,

akarata mindvégig tiétek!

Hálásak legyetek!

Hogy egykor,

ha utatok véget ért,

elmondhassátok boldogan:

Igen, hála Istennek!

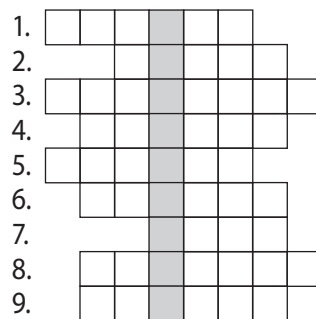
Mindenért!

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

A mostani rejtvény beszínezett kockáit összeolvasva egy szót kaptok. Mi ez a szó, és mi köze van a gyümölcshöz?

Jákób fia, akit eladtak a testvérei

Róla írja a Biblia, hogy vörös szőrös volt, és szerette a lencsét

Az ő fiai voltak Jakab és János, a két tanítvány

Ebbe a filiszteus nőbe szeretett bele Sámson

Ide küldte az Úr Jónást

A bűnös város, ahol Lót is lakott, és amit az Úr elpusztított

Ábrahám felesége

Az egyik próféta

Egy ilyen fát átkozott meg Jézus, mert nem volt rajta termés

Az előző rejtvény-feladvány kissé könnyebbre sikeredett, mivel a helyes megfejtési sorrendet is közöltük a lapban. Azonban a rövid, egymondatos kiegészítéseket még így is meg kellett oldanotok.

Helyes megfejtést küldtek be:

Kiss Pálma Virág (Szigethalom), Vári Tímea (Kiskőrös)

Gratulálunk!

JÓ PÁSZTOR

Kiadja: JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845 • Fax: 06-24/468-108

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171 • E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

A fotókat készítette: Joó István, Samu Zoltán és Szappanos Lajos

Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

KVÍZKÉRDÉSEK

Ha ősz, akkor gyümölcs, betakarítás

Újra itt az ősz. Ez alkalomból olyan kvíz kérdéssort állítottam össze, amely valamiféleképpen kapcsolódik a gyümölcsökhöz, a terményekhez.

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2014. október 31.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos igehely megjelölést is.

1. Hol, milyen alkalommal kapott a nép mazsolát (aszúszőlőt)?

- Az ötezer ember megvendéglése során kapott aszúszőlőt a Jézust hallgató tömeg
- Amikor Vásti királyné lakomát rendezett az asszonyoknak, a népnek aszúszőlőt osztottak
- Amikor Dávid Jeruzsálemba vitette a szövetség ládáját, és ezt ünnepelték, akkor adtak a népnek aszúszőlőt
- Saul királlyá választását kísérő ünnepségsorozaton osztottak aszúszőlőt mindenkinek

2. Melyik növényből NEM fizetnek tizedet a farizeusok?

- Menta
- Koriander
- Kapor
- Kömény

3. Az alábbiak közül melyiket vitték magukkal Jákób fiai, amikor gabonát vásárolni mentek?

- mogyoró
- tökmag
- csicseriborsó
- dió

4. Melyik összetevő NEM szerepelt az Ezékiel által sütött kenyérben?

- Rozs
- Bab
- Köles
- Tönköly

5. Többek között melyik növényt hiányolták az izráeliek, amikor zúgolódtak a manna miatt?

- sütőtök
- datolya
- dinnye
- gránátalma

6. „Mint csószház az uborkaföldön” – kire/mire használja ezt a hasonlatot Ézsaiás?

- Így fog kinézni az asszírok lerombolt temploma
- Így fog kinézni a babiloni főváros
- Sion leánya így néz ki a pusztítás után
- Ézsaiás próféta magára érti, hogy olyan magányos, mint csószház az uborkaföldön

7. Melyik fa mondta ezt: „Talán elvesztettem édességemet, meg pompás gyümölcsömet, hogy menjek hajladoxni a fák fölött?”

- fügefá
- datolyafa
- olajfa
- gránátalma

8. Melyik tulajdonság nincs felsorolva a lélek gyümölcsei között?

- békesség
- alázatosság
- szelídség
- türelem

9. Melyik várost nevezi a Biblia a pálmák városának?

- Elim
- Betánia
- Sikem
- Jerikó

10. Mit szárított Ráháb a háztetőn?

- Mosott ruhát
- Lent
- Gyógynövényt
- Datolyát

11. Milyen fákhöz hasonlítja Pál a pogányokat és keresztényeket?

- Vadszőlőhöz és termő szőlőhöz
- Tövises és tövis nélküli szederhez
- Vadolajfához és szelíd olajfához
- Vadrózsához és nemesített rózsához

12. Jézus példázata szerint honnan nem lehet szőlőt szedni?

- fügefáról
- szederindáról
- elsőéves szőlővesszőről
- tövisbokorról

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1 – c (Ef 6,16-17); 2 – c (Tit 1,15); 3 – b (Róm 13,1); 4 – a (1Thess 2,17); 5 – a (Fil 3,20); 6 – d (Zsid 11,4); 7 – b (Filemon 1,12); 8 – d (1Kor 15,3); 9 – b (Gal 2,12); 10 – a (2Tim 1,5); 11 – c (Kol 2,16); 12 – c (1Tim 5,1); 13 – d (2Kor 4,7); 14 – b (2Thess 3,10)

A megfejtést beküldték:

Czap Elekné (Debrecen), Jámbor Ferencné (Debrecen), Fodor Boglárka (Békés) és további 55-en (lásd a keresztretjtvény megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket).

Gratulálunk!

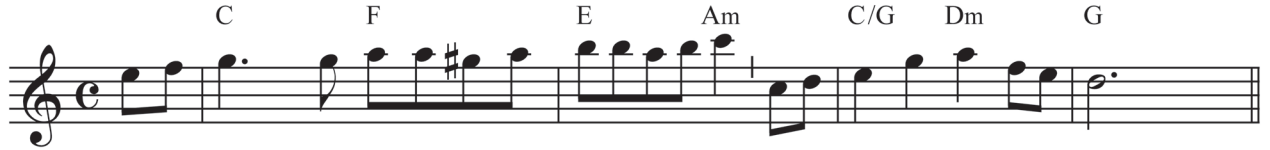

„Ő megtalált!”

S. D. G.
2014. 09.

Zene és szöveg
(Lk. 19. 10. alapján)
Tóka Szabolcs

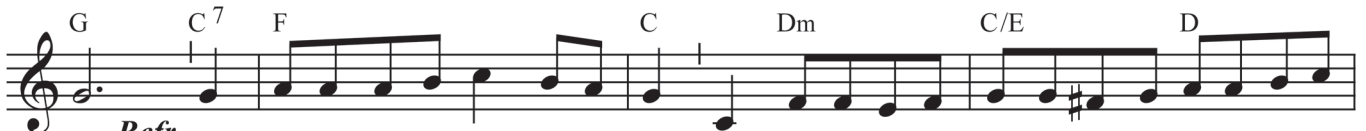
Elő- és közjáték

1. Min-den em - ber ér - ték az Is - ten e - lőtt, Ő az é - let for - rá - sa. Ezt a
2. Há - la - dal zeng szí - vem - ben e szép na - pon, Meg - ú - júlt az é - le - tem. El - ve -

bű - nös vi - lá - got úgy sze - ret - te, Szent Fi - át sem drá - gál - lot -
szett vol - tam, ám - de Ő meg - ta - lált, Én az Úr Jé - zust di - csé -

ta. **Refr.** Mert a - zért jött az Em - ber - fi - a, Hogy meg - ke - res - se és meg - tart - sa a - mi el - ve -
rem.

szett, És áld - jad Őt, ha már meg - ta - lált, Szent ke - zé - vel menny ho - ná - ba el - ve - zet.

A 2. versszak után a refrén megismételhető.

Hála

Hála, hogy itt a csendes reggel,
Hála, hogy éjre nappal jó;
Hála, hogy minden órám gondját
elhordozza Ő.

Hála, barátért, testvérszívért,
Hála, hogy bennük bízhatom;
Hála, hogy minden ellenségnek
békéd hozhatom.

Hála, a munka áldásáért,
Hála a boldog percekért;
Hála, hogy adtál dalt is, fényt is,
adtál szép zenét.

(Szöveg és dallam: Martin G. Schneider)

(„Énekeljünk az Úrnak!” 188.)

1	2	3	4	5	6		7	8	9	10	11	12	13	14
15							16							
17							18				19			
20					21				22	23	23a		24	
25		26		27				28		29				30
	31		32					33	34				35	
36		37					38	39		40	41		42	
43	44				45			46			47			
48				49			50			51				
52			53		54	55		56	57				58	
59		60		61		62	63					64		65
	66				67		68				69		70	
71		72			73	74				75		76		
77	78			79						80	80a			
81		81a												
44	57	60	76	27	11	77	62	13	59	23a	41	81a	80a	12

KERESZTREJTVÉNY

A mostani rejtvényben található igeverset a Károli fordítás Bibliából idéztük. Megfejtendő az igevers és az igehely. Az igevers részletei sorrendben a **vízszintes 43**, különálló sor, **függőleges 63**, **vízszintes 81** és **vízszintes 1** alatt találhatók.

A rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezjük.

Vízszintes: 1. Az igevers ötödik része 15. Saul fia, akit a gibeoniak megöltek 16. Dániel egyik társa 17. Dávid egyik fiútestvére 18. Itt volt az az ütközet, ahol Éli két fia is meghalt 19. Nagydíj angol rövidítése 20. Régi repülőgéptípus 21. Ezékiás király anyja 22. Zenei műfaj 25. Kinéz a közepén! 27. Rendőr szleng szóval 29. Jósias király nagyapja (Kár. ford. 2 Kir 22) 31. Háznagy Salamon király udvarában – az utolsó magánhangzón ékezet hiány 33. A klór vegyjele 35. Rönk páratlan betűi 37. Bolgár, zambiai és spanyol autójel 38. Az egyik európai nép 40. Az ún. egyszerű gépek egyike 42. Célófhád egyik leánya – ford. (Kár.ford. 4Móz 26) **43. Az igevers első része** 48. Aki ezt teszi, az kap 49. Római kettő 50. A házba 51. LRA 52. Kerti munkát végez 54. Az egyik nem 56. A haldokló Ráhel ezt a nevet adta fiának 59. Jézussal együtt feszítették meg 62. Ehető a gyümölcs – ford.

64. Pára! 66. A moábiak bálványa 68. Dísz 70. Zakó egynemű betűi 72. Az egyik görög betű 73. Zsinóron függő súly 75. Főpap Zakariás és Haggeus próféta idejében 77. Azt a zsidó papot, aki aktív részt vállalt Izrael vallási életének és Jeruzsálemnek az újjáépítésében a fogság után – ford. 80. Sámson kedvese **81. Az igevers nyolcadik része**

Függőleges: 1. Ahasvérus király felesége – az első magánhangzón ékezet hiány 2. Az ő szerűjét vette meg Dávid, hogy oltárt építsen rajta (Kár.ford.) 3. Nem minden! 4. Samária parancsnoka Aháb király idejében – ford. 5. ...baptista - baptisták elődje 6. Fél kiló! 7. Az új Jeruzsálem alapkövét ékesítő egyik drágakő 8. ÜBÉ 9. Egyiptomi fáraó, aki legyőzte Jósiaszt 10. Tedd páratlan betűi 11. Oázis a Holt-tenger nyugati partján – az első magánhangzón ékezet hiány 12. Belpokosság 13. Idegvégződés! 14. Az özőn víz túlélője 18. Az Úr azt mondta Mózesnek, hogy erre a hegyre menjen fel és tekintse meg az Ígéret Földjét (Kár.ford.) 21. Júda királya, aki súlyos lábbetegségébe halt bele (Kár.ford.) 23. Duplázva – apa régiesen 24. Ki fia ... – ford. 26. Nagyon alacsony díjazás 27. Kivételes szellemi képességekkel rendelkezik 28. Ezen a földön élt Jób 30. Eledel a pusztai vándorlás alatt – ford. 32.

Valami, aminek nem tudjuk a nevét 34. Dinnyekóstoló nyílás 36. Saul leánya és Dávid felesége 39. Fogoly 41. Város, amelyet Nimród alapított 42. Az Énekek Énekében említett hegy (Kár.ford.) 44. A négy hithű izraeli ifjú egyike 45. Település az Ígéret Földje keleti határán 46. Jákób anyja 47. Vajkészítés mellékterméke 53. Az egyik bűnös város 55. Egy kezünkön ennyi ujj van 57. Kerekek része! 58. Dávid egyik vitéze – ford. (Kár.ford. 1Krn 12) 60. Házibálvány (Kár.ford.) 61. Vés **63. Az igevers harmadik része** 65. Roboám király legkedvesebb felesége – ford. (az utolsó magánhangzón ékezet hiány) 67. Salamon két írónak atyja (Kár.ford.) 69. Bács-Kiskun megyei település 71. A patkó közepe! 74. Minden enzimben benne van ez! 75. JEŐ 76. T-vel a végén: építési, bontási hulladék 78. Felmenő – ford. 79. Adél egynemű betűi 80. Déli páratlan betűi

Beküldendők az igeversek és igehelyek.

Beküldési határidő: 2014. október 31.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

„Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold.
Megőriz az Úr jártodban-keltedben, most és mindenkor (Zsolt 121,6.8.)

Helyes megfejtést küldtek be:

Lomjángszi Jánosné* (Órbottyán), Kovács Bálint* (Újkigyós), Lőrincz Jánosné* (Bp.), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Sáfri János* (Pécel), Gulyás Ernőné* (Bp.), Mihály Sándor* (Szada), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Serestyén Gyula* (Debrecen), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Horváth Béláné* (Szada), Gyaraki Mihályné* (Békés), Dobner Béláné* (Bp.), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Gaál Miklósné* (Tard), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Bató Tiborné* (Ócsa), Horváth Jánosné* (Fadd), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Ecsedi Istvánné* (Erd), Gyaraki Anikó* (Békés), Polányi István* (Bp.), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Simon Zoltánné* (Bp.), Hodozsó Jánosné* (Méhkerék), Spangenberg Rudolf* (Komló), Gyaraki Lászlóné* (Békés), Polányi Károlyné* (Bp.), Dan János* (Békés), Vajda Jánosné* (Orgovány), Döme Károlyné* (Zirc), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Marton András* (Bp.), Varga Lajosné* (Isaszeg), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Zóka Benjámin* (Pécs-Hird), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Kiss Antal* (Gyula), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Török Sándor* (Debrecen), Kisné Ady Éva* (Békés), Lovász Mihály* (Kiskőrös), Kovács Sándorné* (Kiskőrös), Némethné Tóth Eszter* (Kaposvár), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Illyésné Katalin Ibolya* (Pécel), Szegedi Gyuláné* (Kiskőrös), Kerekes Béláné* (Mágocs), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Kovács Sándorné* (Miske), Vincze Jolán (Domoszló), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer)

Könyvjutalomban részesült:

Barta Gyuláné (Mezőkövesd), Marton András (Bp.) Döme Károlyné (Zirc), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Spangenberg Rudolf (Komló)

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.